

POŘAD BOHOSLUŽEB NA LISTOPAD

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

PRAHA

PRAHA – MICHLE, Kaple sv. Anežky České, Na Záhonech 10

13.11.	- 17.30	- Nešpory a po nich Svátostné požehnání
27.11.	- 17.30	- Svátostné požehnání a po něm Kompletář
14.11.	- 8.00	- Mše sv.
27.11.	- 7.00	- Roráty

Každé pondělí v 17.30 zkouška zpěvu a po ní společná modlitba sv. růžence.

PRAHA – CHODOV, Chodovská tvrz, Ledvínova ul. 9

13. a 27.11.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní katechese
--------------	---------	--

BRNO – ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 26

1.11.	- 17.30	- Všech Svatých – Mše sv. (chorální)
2.11.	- 8.00 a 8.30	- Requiem
	- 17.30	- Requiem (chorální)
5.11.	- 8.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
6.11.	- 17.30	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
13.11.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
19.11.	- 17.30	- Nešpory a Svátostné požehnání
20.11.	- 10.00	- Mše sv. (chorální) a po ní Svátostné požehnání
27.11.	- 10.00	- Mše sv. recitovaná s lidovým zpěvem
7.,12.,14.,19.,21., 26. a 28.11	- 8.00	- Mše sv.

FRÝDEK – MÍSTEK

Zámecké nám. 1251, 1. patro

6.11., 4.12. a 1.1. 2006	- 10.00	- Mše sv. (chorální)
--------------------------	---------	----------------------

Listopad 2005

č. 63

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Jaidhof, 15. září – Sedmibolestné Panny Marie

Draží věřící,

v měsíci listopadu oslavujeme všechny svaté v nebi, vzpomínáme všechny věrné zemřelé v očistci a závěrečnou neděli církevního roku si připomínáme poslední věci.

Cíl lidského života je věčné blažené patření na Boha, každý člověk je stvořen pro tento cíl a nikdo nemůže najít s konečnou platností v ničem jiném naplnění. Bůh chce spásu všech lidí, ale nikdo nebude spasen proti své vůli, nikdo nebude spasen, pokud o svoji spásu nebude usilovat a snažit se žít podle Božího zákona, jak přirozeného, tak zjeveného.

Smutnou realitou je, že mnoho lidí, dle fatimského zjevení větší část, svůj věčný cíl mine. Na nich se naplní slova naší mariánské písně: „Kolik duší zlobou pekla zmirá denně v hříších svých, pro které kdys darmo tekla drahá krev z ran Kristových.“ Je to právě zloba pekla, vzpoura proti Bohu a odmítnutí Boží lásky zatvrzující duši proti Bohu, zasluhující věčný trest. Bůh je milosrdný, chce každému odpustit. Ale láska musí být opětována láskou, aby byla účinná, lásku si nelze vynutit. Jaká by to byla láska, kdyby někdo přiložil druhému ke spánku pistoli a řekl: „Miluj mne“.

Boha nelze milovat a zároveň odmítat řád Jeho stvoření, Boží zákony. Proto nejen závažné přestoupení Božího zákona přímo proti Bohu, ale i proti sobě a bližním je těžkým hříchem, odděluje nás od Boha ztrátou posvěcující milosti a tím i blažené věčnosti. Člověk, který nelituje svých těžkých hříchů a nehladá jejich odpuštění ve svátosti pokání, ve svých hříších se zatvrdí, je pak spravedlivě potrestán věčným trestem zavržení. Taková duše při Božím soudu vzhledem ke své poskvrněnosti a zlobě nesnese pohled na Boží svatost, sama se uvrhuje do hlubin pekelných. Přesto ví, že jediným naplněním blaženosti, po níž už od přirozenosti každý člověk touží, pro ní je Bůh, kterého nenávidí, ví, že už nikdy žádného pokoje nedojde. Touží po tom, co nenávidí a nechce. Tato rozpolcenost zavržených je největší mukou pekla, což dosvědčuje i sv. Terezie Avilská ve svém Životě: „Říci, že člověk zakouší neustálý smrtelný zápas, je příliš málo, neboť alespoň ve smrti je nám vyrván život od jiných, zatímco zde se sama duše trhá na kusy. Ne, nedokáží najít výrazy ani jak vylíčit onen vnitřní oheň, ani jak dát pochopit zoufalství, jímž vyvrcholily ty úděsné trýzně.“

Před zavržením nás varuje mnohokrát náš Pán Ježíš Kristus v Evangelii, boj o spásu duší je hlavním úkolem Katolické církve: „Spása duší musí být nejvyšším zákonem v Církvi (CIC § 1752)“. Pokud hovoříme o pekle, není to tedy nějaká morbidní záliba ve zlu, nýbrž varování před největším nebezpečím pro člověka. Proti přírodním katastrofám se staví nákladné varovné systémy a ochrany, ale zde je moderní společnost nečinná a hluchá, tančí na palubě potápějícího se Titaniku. Podílejí-li se na této nečinnosti i duchovní, popřípadě nebezpečí věčného zavržení nadto bagatelizují, tak jsou pastýři vedoucí svěřené ovce do záhuby ve chřtánu dravých vlků.

Byly to vizionáři z Fatimy, které po vidění pekla proměnily svůj život natolik, že se pro horlivou modlitbu a pokání pro spásu duší stali jako děti prvními blahoslavenými vyznavači v dějinách Církve. Prosme, aby i nám při rozjímání posledních věcí Bůh dal milost růst ve ctnosti, sjednocovat se s Boží láskou a prosit účinně za spásu bližních, abychom jak my, tak i oni byli uchráněni věčného zavržení a našli naplnění svého života ve věčné lásce našeho Stvořitele.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX.

Odpustky pro zemřelé

Od 1. do 8. listopadu lze získat plnomocné odpustky pro duše v očistci návštěvou hřbitova spojenou s minimálně vnitřní modlitbou za ně.

2. listopadu lze získat tytéž odpustky při návštěvě kostela nebo veřejné kaple, pokud se tam pomodlíme na úmysl sv. Otce Vyznání víry a Otče náš.

K tomu musí být splněny pro plnomocné odpustky řádné podmínky:

- sv. zpověď do osmi dní předem nebo potom (stačí jedna pro více odpustků)
- sv. přijímání (nejlépe v den získání odpustků, ale stačí i jiný den; pro jeden plnomocný odpustek jedno sv. přijímání)
- modlitba na úmysl sv. Otce
- zřeknutí se dobrovolné náklonosti ke každému, i lehkému, hříchu

(předepsané modlitby se musíme modlit, není-li uvedeno jinak, ústně)

Denně lze získat pouze jeden plnomocný odpustek, který můžeme buď formou přímlyvy přivlastnit konkrétnímu zemřelému, nebo obecně dle Božího úradku přivlastnit duším zemřelých. Získávat odpustky pro duše v očistci je velkým skutkem duchovního milosrdenství, který by žádný křesťan neměl opomíjet.